

Probe

Jared je znao da je Isus Krist na njegovoj strani.

Noelle Lambert Barrus
(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u Francuskoj.

Jared je vodio loptu preko terena. Igrači su trčali oko njega, a njihove su tenisice škripile po podu.

»Otvoren sam!« Gabriel je pozvao.

Jared je prosljedio loptu Gabrielu i nastavio trčati. Zatim je Gabriel prosljedio loptu natrag. Jared je bacio prema košu.

MREŽICA!

Ušla je!

»Odlično, Jared«, rekao je njegov trener nakon utakmice.

»Znaš, probe su za regionalni tim za dva tjedna.«

Jared se nasmiješio. Samo je nekoliko igrača bilo pozvano da se okušaju u toj momčadi.

»Proba će biti u nedjelju«, rekao je trener. »Misiš li da možeš doći?«

Jaredovo je ushićenje prošlo onoliko brzo koliko je došlo.

»U nedjelju?« upitao je Jared.

»Da. Je li to problem?«

Jared je razmislio o tome. Bila je to njegova prilika da igra u stvarno dobroj momčadi! No nedjelje su bile vrijeme kada je išao u crkvu i bio usredotočen na Spasitelja.

»Nedjelje su poseban dan za mene«, rekao je Jared.

»Ali razgovarat ću sa svojim roditeljima o tome.«

Te je noći Jared sjeo na svoj krevet sa svojim roditeljima. Bacao je svoju košarkašku loptu u zrak dok je razmišljao. »Zaista želim pokušati upasti momčadi«, rekao je mami i tati. »Ali ne želim to raditi u nedjelju. Znam da je Bog važniji od košarke.«

»Što mi možemo učiniti kako bismo pomogli?« upitala je mama.

Jared je okrenuo loptu u svojim rukama. »Možemo li se zajedno pomoliti?«

Maknuo je svoju košarkašku loptu te je kleknuo s mamom i tatom. »Dragi Nebeski Oče«, rekao je, »zaista, zaista želim pokušati ući u ovu košarkašku momčad. No proba je u nedjelju! Znam da je nedjelja dan koji dajem tebi. Što mogu učiniti?«

Nakon molitve, Jared je osjetio utješan osjećaj.

»Kako se osjećaš?« upitala je mama.

»Ne želim ići ako će proba biti u nedjelju«, rekao je.

»Ali imam osjećaj da će sve biti u redu.«

Dva dana kasnije, Jaredova je mama dobila e-poštu. Pisalo je da će se proba ipak biti u subotu!

Jared bi mogao otići na probu i svetkovati šabat! Znao je da je Nebeski Otac čuo njegovu molitvu.

Naredna je dva tjedna Jared trenirao košarku koliko god je mogao. Kada je došao veliki dan, Jared je dao sve od sebe. Brzo je trčao između vježbi, ubacio je većinu šutova i navijao za svoje suigrače.

»Sljedeći igrači nastavit će s probama za momčad«, rekao je trener nakon prve runde. »Molim vas da obratite pažnju na svoje ime.«

Jaredovo je srce glasno udaralo. Trener je prozvao jedno ime. Zatim drugo. Pa treće. Jared je osjetio kako mu nada da će upasti u tim počinje blijediti.

Ubrzo je trener dovršio popis. Nije prozvao Jaredovo ime. Jared neće ići dalje u sljedeću rundu probi.

Jared je sjeo na klupu izvan dvorane i zurio u svoje tenisice. Radio je tako naporno. No činilo se kao da je sav njegov rad bio nizašto.

Kada ga je mama pokupila, Jared je protresao svoju glavu. »Nisam upao u momčad.«

Mama ga je čvrsto zagrlila. »Žao mi je što nije ispalo kako smo htjeli«, rekla je.

Jared je duboko udahnuo. Tada mu je utješna misao pala na pamet.

»Neće uvijek sve ispasti kako ja želim«, rekao je. »No Isus Krist točno zna kako se osjećam. On je na mojoj strani.«

Mama se nasmiješila. »U pravu si! On zna kako se osjećaš.«

Jared je uzvratilo osmijeh. I dalje je bio tužan, no osjećao se bolje znajući da Spasitelj razumije kako se osjeća. Jared je znao da će ga Isus uvijek voljeti i podržavati. ●

